

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL

pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL

1. A înviaț Domnul	Referent
2. Amintiri	Preotul Nicolae Boleanu
3. Comentariu Practic	Pr. Marin Ionescu
4. Catehism ortodox	Traduc. de Pr. St. Iliescu
5. Redeschiderea bis. Pietroșița	Protopt. D. N. Popescu
6. Mișcarea în cler	* *
7. Cronica Internă	* *
8. Cronica externă	* *
6. Parohii vacanță	* *

lepădase de trei ori de Mântuitorul în curtea judecătoriei arhieresti. Ați înțeles, dece Petru a ajuns mai târziu la mormântul gol al Domnului? Lanțul indoelii din ajunul patimilor, îi ferecase picioarele; iar tăgăduirea întreită a Domnului așternuse pe calea vieții lui un strat gros de ghimpi și pietre colțuroase, cari îl țineau pe loc....

Sună clopotele învierii. Dangățul lor spintecă văzduhul și se face auzit în tot locșorul, unde se găsește un suflet omeneșc. Nimeni nu rămâne neînștiințat că Fiul Durerilor a biruit moartea și că e gata să împărtășască de această biruință pe toți credincioșii Lui.

Firește că nepăsător nu rămâne nimeni, căci nu poate rămâne.

Priviți însă sumedenia de suflete omenești, cari încearcă să pornească într'acolo, de unde vine marea veste a învierii vieții, cărora atâtea piedici le răsar în cale! Nu e vorba de povara bătrânețelor cari, cu greutate pot face drumul până la sfântul locaș, unde oamenii împreună cu îngerii slăvesc învierea Domnului; ci pe mulți îi cuprinde, tocmai în aceste momente, o toropeală atât de împovărătoare, în cât li se pare un chin drumul până la sfânta biserică.

O! De s'ar gândi toți oamenii aceștia la încetineala lui Petru și și-ar aduce aminte, că au tăgăduit pe Domnul și s'au lepădat de El într'atâtea chipuri!

Și dacă în acelaș timp și-ar alipi privirea de chipul luminos și scăpărător de agerime spirituală al sfântului apostol

A INVIAT DOMNUL

Cu iuțea fulgerului s'a răspândit cuvântul acesta printre apostoli și ceilalți ucenici ai Domnului în ziua cea mare, care de atunci a rămas pentru toți credincioșii început de viață nouă. Petru și Ioan au alergat la mormânt să se încredințeze de adevărul minunii. Ne spune sfântul evanghelist, că Ioan a ajuns înaintea lui Petru la mormânt.

A ajuns înainte, nu numai pentru că eră mai tânăr și deci mai ușor în alergare, ci pentru că Ioan nu purtă povara sufletească ce apăsă pe inima lui Petru. Ioan însoțise pe Domnul, în timpul patimilor, până în clipa din urmă; stătuse alături de El, fără să se teamă de ceea ce i s'ar fi putut întâmpla din partea iudeilor plini de ură împotriva tuturor celor se mărturiseau ucenici ai lui Iisus, până ce Domnul își dăduse Duhul. Nu tot așa Petru, care se

Ioan, care în alergarea către mormântul — devenit semn al învierii Domnului, ne înfățișază sufletul statornic în iubirea de Dumnezeu, doritor până la moartea de adevărul vieții veșnice și înzestrat cu puteri supra omenești.

Apostolul Ioan trăise lucrarea tainică săvârșită odată cu jertfa Mântuitorului și înțelesese că fără jertfa lui Iisus, mântuire nu e. De aceea a primit repede și

a crezut cu adevărat în învierea Domnului.

Vrei să te împărtășești de darurile Invierii? Crede înainte de orice, că sângele curs pe crucea Golgotei are puterea să spele păcatul. Când această credință nu va mai fi un cuvânt gol, atunci credința în învierea Domnului va însemna început de viață nouă.

REFERENT.

DIN AMINTIRILE PARINTELUI VASILE

de la biserica Negustori din București.

M'am născut în ziua de 15 Martie din anul 1842 în satul Pietrenii din comuna Costeștii Vâlcii. Satul nostru este în munte. Lângă sat este o stâncă de piatră pe care nici lupii nu se pot urca. Numai eu cu caprele o cunoșteam. Mai sus sate nu mai sânt. În jurul nostru se află mănăstirile Bistrița și Arnota. Dacă o striga unul mai tare din Bistrița se aude în Arnota.

Mănăstirile acestea revărsau multă evlavie în satele din jur. Călugării erau duhovnici vestiți și unii din ei duceau viață pustnicească. La Arnota am cunoscut și eu pe Ghervasia și pe Anatolie care se hrăneau numai cu nuci sălbatice și cu coarne. Au trăit peste o sută de ani și i-au găsit târziu morți, prin grădina mănăstirii. Fiind uscați de vii, trupurile lor nu se stricaseră. Dar evlavia pentru moaștele Sfântului Grigorie Decapolitul de la Bistrița! nu se sfârșeau cetele de închinători.

Pe mama o cheama Paraschiva. Pe tata îl cheama Costandin Ilea și era un biet dascăl de biserică.

— Ce frumos nume!

— Da, așa e; eu am zis copiilor miei să-și schimbe numele și să-l iea pe cel de Ilea, dar n'au vrut, că pe mine iacă profesorii de atunci m'au botezat Costandinescu.

Mi-aduc aminte și de bunicul Ilea. Parcă-l văd șezând pe vatră. Fusese pandur în oastea lui Tudor. Tata spunea că bunicu a fost aghiotant al lui Tudor; dar mama, o femeie bună de gură, glumea zicând că va fi fost și el vre-un vizitiu de-ai lui Tudor. Dar eu mi-aduc aminte că bunicul spunea:

— E, ce vremuri pe atunci! Când am

plecat cu Tudor din București, de la Cotroceni, mâncam numai cireșe pe drum; că Tudor era strajnic. Nu îngăduia să ne atingem nici de un puiu din curtea oamenilor.

Bietul tata m'a dat de mic să învăț carte la călugărul-dascăl Veniamin de la Bistrița. În vremea liberă păziam oile și tata îmi da un Ciaslov să mai citesc din el. Odată, să fie prin 1854-55, eram cu oile într'o pădure de aluni aproape de Bistrița și citeam din Cias'ov. Văz că trec doi oameni îmbrăcați nemțește. Cel dintâiu era negricios, cellalt mergea mai la distanță, în urmă.

Al dintâiu se uită la mine.

— Copile, ia vino încoace.

Dau fuga.

— Ce carte e asta?

— Ciaslovu.

— Al cui ești tu?

— Al dascălului Costandin Ilea.

— Ia citește acolo.

Citesc eu, numai știu ce, zice:

— Ia-ți căciula din cap; închină-te și zi Tatăl Nostru.

Zic eu.

Imi dă un sfaț. Pleacă, se duce, cellalt după el. Eșu rămân cu gura căscată, nu știam cine este.

Mai încolo vede un om cu un sac la spinare.

— Mă omule, ce duci atâta povară, ce ai acolo?

— Ia, mere.

— Ce faci cu ele?

— Fac liveji, mâncă copiii cu mămăligă.

— Câți copii ai?

— Vre-o șapte, Domnule.

Ii dă zece sfați.

— Să-ți iei ceva pentru copii.

Omul vede zece sfați, se scoală repede, că ședea jos pe sac, scoate căciula:

— Sărut mâna, Domnule.

Era Vodă Știrbei. Doctorul îi dase să facă plimbări prin pădure. Ședea vara la mănăstirea Bistrița, pe care o terminase el, dar o începuse Bibescu. Cu vremea se obișnuise lumea cu el. Odată întâlnește un moș prin pădure.

— Bună ziua, moșule.

— Mulțumim Mării Tale.

— Iată mă că și găgăuții ăștia mă cunosc.

Vodă Știrbei ura mult pe bețivi, pe leneși și pe hoți. Iubia pe omul muncitor. Cartea religioasă îi plăcea. Auzeam de la oameni: Vodă e rău, că să nu auză de om hoț. Știrbei avea un frate Damian, cam slab la minte, vorbea greu; îl țineau la Bistrița. Odată Vodă vestește că vine cu un general austriac la Bistrița și, ca Damian să nu facă vre-o șotie, poruncește să-l ducă la Hurez. Starețul îl dă în primire unui călugăr care o iea cu el prin pădure că era mai de a dreptul. Dar de odată încep să sune clopotele de la Bistrița. Erău șase clopote, că asta era mândria Domnilor să se auză clopotele de la 20 de kilometri.

— Mă, vine frate-meu, zice Damian și o iea îndărăt. Călugărul dă să-l oprească, Da-

mian se împotrivește și o bătae se încinge între ei, din care Damian iese biruitor că era mai tare. Călugărul îl lăsă în plata Domnului. Când călugării ies la poartă să primească pe Vodă, hop și Damian că apare, iese în față și spre turburarea tuturor începe să zbiere la Vodă și să-i zică vorbe de rușine. De abia l-au liniștit.

Un lucru nu știu: dacă Știrbei a făcut închisoarea de la Arnota pentru deținuți politici. Știu însă cu siguranță că nimeni n'a fost închis acolo. Umblau păsările și lighioanele prin ea; acum a dat Dumnezeu și a ars.

Doamna Elisaveta era o femeie mărunțică, bună și blândă; vorbea cu femeile din sate; le ajuta, le da bani și leacuri. Ași vrea să văz pe Barbu Știrbei, care trebuie să fie feciorul lui Alexandru și nepotul lui Vodă. Seamănă el cu bunicu-său?

În anul 1856 tata m'a dus la Râmnic și m'a dat la călugărul Porfirie din episcopie să mai învăț carte. Porfirie era bogat și mândru dar nu prea avea purtări călugărești. Din pricina unei scrisori a lui, am mâncat bătae de la un zapciu și mi-a mai dat și el o palmă. Tata auzind ăst lucru m'a luat de la Porfirie și m'a dat la școala protopopului Ioniță Pârșcoveanu. Aci am învățat doi ani, între anii 1856—1858, că n'aveam vârsta de seminar.

Preotul NICULAE
de la biserica Boteanu.

COMENTARIU PRACTIC

Bunurile pământești și bunurile Cerești.

O iluzie mult înșelătoare, care orbește ochii și mințile multor pământeni corespunde nădejdiei celor creduli, cari își închipuiesc că pot să-și agonisească o comoară pe pământ și alta în ceruri, că pot sluji lui Dumnezeu și lumii totdeauna.

*Mântuitorul isbește cu putere în asemenea iluzii deșarte și spune răspicat:

„Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni, căci sau pe unul îl va iubi și pe celălalt îl va urî sau de unul se va alipi, și pe celălalt îl va urgisi. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona“.

Raționabilitatea acestei imposibilități isvorăște din aceea că fiecare dintre acești

doi stăpâni ne cer lucruri, pe care nu le putem împărți între ei.

Intâiu de toate acești doi râvnitori de stăpânire asupra noastră ne cer *inima*.

Noi n'avem decât o singură inimă, pe care n'o putem împărți pentru două obiecte deodată și mai ales pentru două obiecte așa de deosebite cum este Creatorul și creatura, cerul și pământul, virtutea și viciul, caritatea și lăcomia, viața viitoare și viața actuală.

Nu putem să iubim una fără să urîm pe cealaltă. Nu te poți alipi de una fără să te deslegi de cealaltă. Aceasta ne-o învederează propria noastră experiență.

II. În al doilea rând, cei doi stăpânitori

ne cer stima noastră. Cum putem împărți noi stima noastră la doi stăpâni deodată?!

Cel care prețuește ca fericiți pe cei cari trăesc în abundență, în lux, în onoruri, în plăceri, ce stimă mai poate avea față de sărăcia de bună voie și față de o viață umilă și plină de privațiuni? Nu va socoti o astfel de viață ca o nebunie?!

III. In al treilea rând, cei doi stăpânitori ai ființei noastre ne cer *ascultarea* noastră și *serviciile* noastre. Imposibilitatea de a ne oferi în acelaș timp serviciile noastre celor doi stăpâni ne sare în ochi, fiindcă impunerile și ordinele lor se bat cap în cap. Avarul nesocotește legile dreptății; atunci cum îți mai poți închipui că va fi în stare să asculte de legile carității și ale milosteniei?!

Ambițiosul disprețuește legile modestiei; cum va isbuti el oare să asculte de legile smereniei?! Lacomul neglijează până și legile cumpătării și ale bunului simț; cum va ascultă el oare de legile ascezei și ale pocăinței?!

IV). In al patrulea rând cei doi râvnitori de stăpânire asupra noastră ne cer plăcerile noastre și gusturile noastre. Cine va fi oare în stare să soarbă din plăcerile pământești și să guste totdeodată și din deliciile Cerești — așa în cât să placă și lui Dumnezeu și să se complacă și cu lumea?!

Noi ne mințim pe noi înșine când ne plângem că nu simțim nici o plăcere în exercițiile pietății și că nu găsim nicio dulceață în practicarea evlaviei, deoarece nu vrem să ne gândim de fel la istovirea forțelor noastre fizice și morale pricinuită de plăcerile lumești. Trebuie să luăm hotărâri eroice: Să ne desfacem de pământ, de lume și chiar de noi înși-ne și să ne alipim numai de Dumnezeu și numai atunci vom simți adevăratul gust al lucrurilor suprapământești.

V. In al cincilea rând, cei doi stăpânitori ai ființei noastre ne cer îngrijorările și gândurile noastre. Năvala de gânduri care ne copleșește în clipe de rugăciune isvoarăște tocmai de aci. Noi jinduim după distracții și plângem după ele. Mai de grabă am plânge din pricina iluziei lor deșarte. Noi vrem să slujim doi stăpâni și ne este cu neputință.

Dacă vrem să slujim numai unul, bine este să-L alegem pe Dumnezeu și lui să-i închinăm iubirea noastră întreagă, stima noastră devotată, serviciile noastre, gusturile noastre, plăcerile noastre, grijile și gândurile noastre.

Pentru el se cuvine să cheltuim totul, fiindcă numai în el ne găsim fericirea vremelnică ca și cea veșnică.

Pr. Dr. MARIN C. IONESCU
Biserica Ciuibu cu Barză

CATEHISM ORTODOX CONTRA SECTANȚILOR

Ediția Sf. Sinod bulgar
de Bogoliubov-Kalnev

§ 4. Despre rugăciunile bisericii pentru creștinii răposați.

Intrebare. Sfânta biserică este oare ea n-datorată să păstreze legătură cu sufletele fraților răposați întru Domnul?

Răspuns. In mod neapărat, este obligată.

Intrebare. Ce ne îndeamnă să păstrăm această legătură?

Răspuns. Credința în aceea, că frații noștri în cece privește sufletul, sunt „vii întotdeauna” în Domnul (Luca 20: 38) cum și iubirea față de cei răposați pe care trebuie s'o nutrim în inimile noastre. Această iubire, după învățătura apostolului „nu piere nici-odată” (1 Cor. 13: 8) — n'are sfârșit.

Intrebare. Dar cum putem să ne manifestăm iubirea față de creștinii răposați?

Răspuns. Suntem datori s'o manifestăm cu rugăciuni pentru frații răposați. Apostolul învață așa: „*rugați-vă unul pentru altul*” (Iac. 5: 16). In baza datoriei de a iubi ne și rugăm, iar iubirea, după cum s'a spus, este fără margini (1 Cor 13: 8), vecinică. Un alt apostol a scris pentru învățătura noastră: „*Dacă vede cineva pe fratele său păcătuiind — păcat nu de moarte — să se roage și Dumnezeu va da viață aceluia frate*” (1 Ioan. 5: 16), Frații noștri răposați cari au păcătuit — nu cu păcate de moarte, sunt vii înaintea Domnului. Iată că și noi ne ru-

găm pentru ei și nădăjduim, că cu rugăciuni le vom ajuta să-și curețe conștiința și să primească „viață“ la Dumnezeu (2 Timot. 1: 16, 17).

Intrebare De unde se vede, că Biserica lui Dumnezeu s'a rugat pentru cei răposați?

Răspuns. Lucrul acesta se vede din multe locuri din Biblie. Proorocul Baruh s'a rugat: *Doamne, Atotțiilorule, nu pomeni nedreptățile părinților noștri* (— 3: 5, 8). Obiceiul pios de a ne ruga este arătat și mai clar în cartea Macabeilor (2 Mac, 12: 42-45). Lucrul acesta este descris și la proorocul Ieremia de unde se vede, că evreii aveau obiceiul — „ca mângâere pentru cei răposați..., să rupă pâine pentru ei (Ier. 16: 7; Deuter. 26: 14). Cu cuvintele — „să rupă pâine pentru ei — proorocul mărturisește, ca să pomenim pe cei morți cu mâncare și pâine și prin urmare, cu atât mai mult este folositoare amintirea răposaților cu rugăciuni.

Intrebare. Pe ce se întemeiază la ortodocși rugăciunile creștinilor pentru cei răposați?

Răspuns. Înainte de toate — pentru a imita obiceiul bisericii apostolice. Dar paralel cu aceasta s'a zis și în scrierile Noului Testament: rugați-vă unul pentru altul (Iac. 5: 16; Ioan 15: 7). După moartea trupească frații răposați sunt vii înaintea Domnului (Luca 20: 38). Ei se roagă pentru noi. Suntem datori și noi să ne rugăm pentru liniștea sufletelor lor, — cu atât mai mult cu cât toți murim cu păcatele (Iac. 3: 2). Iar la Dumnezeu, până la judecata viitoare este posibilă iertarea păcatelor după moartea trupească a omului (Mat. 12: 32).

Intrebare. În afară de aceste temeuri generale luate de noi din Sf-ta Biblie, ce ne mai îndeamnă în chip deosebit să ne rugăm pentru frații răposați?

Răspuns. După cum am spus, imitarea exemplului dat de biserica apostolică. În veacul apostolic cteștinii, covârșiți de grația Divină, s'au rugat pentru frații lor răposați. Lucrul acesta reiese de pildă, destul de clar, din liturghia Ap. Iacob. Într'una din rugăciunile pentru morți, citim: „Doamne, Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, pomeneste pe acei pe cari noi ortodocșii i-am pomenit — dela dreptul Abel până astăzi. Odihnește-i în laturile celor vii din împărăția Ta.

În afară de Ap. Iacob, privitor la rugăciunile vechilor creștini pentru cei răposați s'a păstrat mărturie în operile atribuite lui

Dionisie Ariopagitul, la Tertulian, în veacul al treilea la Origen — cel mai învățat om din timpul său, iar mai târziu la Sf. Ciril și Ioan Gură-de-Aur. Se poate spune, că Sf. Ioan Hrisostom a pecetluit în cuvântările sale — credința bisericii vechi privitoare la lucrul de care ne ocupăm. El spune: „nu în zadar se fac slujbe religioase pentru odihna celor răposați, nu în zadar se înalță rugăciuni pentru ei..., — se fac milostiviri. Toate aceste ni le-a testat Duhul Sfânt care ne învață să purtăm sarcinile unul altuia... (Învățătura morală 21 asupra Fapt. Ap.). Se poate spune în general, că credința în necesitatea rugăciunilor pentru cei răposați a fost generală în biserica apostolică. Lucrul acesta îl confirmă și inscripțiile după mormintele descoperite în catacombe, ce conțin rugăciunile primilor creștini pentru frații răposați cu trupul.

Intrebare. Cum să împăcăm această credință cu vorbele din parabola lui Hristos: „între noi și voi (între rai și iad) stă prăpastie adâncă, astfel că cei ce ar vrea să treacă de aici la voi, ori de acolo la noi, să nu poată să treacă“ (Luca 16: 19-31)?

Răspuns. Cuvintele citate din parabola lui Hristos nu trebuie să le înțelegem ad literam. Ele nu distrug cu nimic credința ortodoxă deoarece se referă la Vechiul Testament când peste pământ stăpâneau: „Moise și proorocii“ (Luca 16: 29). Iadul încă nu era învins atunci de patimile lui Hristos. Acum însă, cu moartea pe cruce a Domnului i s'a deschis trecere liberă dela iad spre rai (1 Petru 3: 18, 19). Răposații „doritori“ nu se pot folosi de această trecere. Ei nu sunt în stare să facă fapte bune și milostenie față de aproapele (Mat 7: 21; Luca 6: 46). De aceea suntem datori să le ajutăm cu rugăciunile noastre frățești. Ioan 15: 7).

Intrebare. Ce anume întărește însemnătatea rugăciunilor noastre pentru cei răposați?

Răspuns. Credința în faptul, că în momentul de față încă nu a sosit judecata din urmă pentru cei răposați. Până la venirea înfricoșată a lui Hristos chiar dreptii sunt fericiți numai în parte (Apoc. 6: 10, 11). Judecata definitivă asupra celor răposați va începe după a doua venire a lui Hristos, când soarele se va întuneca, — luna nu va mai da lumină și țările cerești se vor clătina (Mat 24: 29).

Această venire „înfricoșată“ a lui Hristos

încă nu a avut loc; de aceea păcătoșii așteaptă acum cea din urmă hotărâre privitoare la soarta lor. Pentru aceștia este necesar și obligator să ne rugăm așa după cum, în vechime, s'au rugat toți asceții și părinții sfinți ai bisericii ortodoxe.

CAP V.

Despre Sfintele Taine.

Intrebare. Pot oare creștinii să vorbească despre tainele credinței lor când Domnul a zis: „nimic nu este acoperit care să nu iasă la iveală“ (Mat. 10: 26)?

Răspuns. Intr'adevăr, despre venirea Fiului lui Dumnezeu în lume am aflat din Evanghelie. Dar cum se săvârșește mântuirea noastră în Hristos? Cum lucrează Duhul Sfânt în noi? Lucrul acesta este cu neputință de știut. Aceasta este o taină. De aceea apostolul a scris despre sine: „Așa să ne socotească pe noi fiecare: ca slujitori ai lui Christos și ca iconomi ai tainelor lui Dumnezeu (1 Cor. 4: 1). Și în alt loc: „diaconii trebuie să fie... păstrând taina credinței întru cuget curat. (1 Timot. 3: 8, 9).

Intrebare. Oare să aibă trebuință Duhul Sfânt de taine văzute, pentru manifestarea sa în lume?

Răspuns. Această chestiune este lămurită minunat, pentru orice creștin, în operele Sf. Ioan Hrisostom. Sf. Părinte zice: „dacă tu ai fi fost fără trup, Dumnezeu ți-ar fi încredințat darurile sale în goliciunea lor, dar întrucât sufletul nostru este unit cu corpul, aceste daruri sunt date în forme văzute.“

Intrebare. Câte taine recunoaște biserica ortodoxă?

Răspuns. În înțelegere cu învățătura Noului Testament și cu tradiția veche a bisericii ecumenice creștinii ortodocși „mărturisesc“ șapte taine: botezul, ungerea cu sf. Mir euharistia, pocăința, preoția, nunta și maslul.

§ 1. Despre Botez

Intrebare. Ce puteri harice se dau creștinului la botez?

Răspuns. Prin botez, în momentul întrebatei cufundării în apă — în numele Tatălui și al Fiului și al Sf. Duh, creștinul se spală de păcatul strămoșesc (Iov 14: 4. Psalm 50: 7: Rom 5: 12) primește sfințire și justificare înaintea lui Dumnezeu (1 Cor. 6: 11) *moare duhovnicește pentru viața tru-*

pească păcătoasă (Fapt 2: 38 și 22: 16) și renăscându-se se unește cu biserica lui Dumnezeu *pentru o viață sfântă, după evanghelie.* Apostolul vorbește așa: „ne-am îngropat cu Hristos în moarte, prin botez pentru ca să începem, să umblăm într'o viață reînnoită (Rom 6: 4; comp. 1 Petr. 3: 21).

Intrebare. În timpuri liniștite obicnuite se poate oare mântui creștinul fără apa botezului?

Răspuns. Nu. Domnul a zis: „de nu se va naște cineva din apă și din duh nu va putea să intre în împărăția lui Dumnezeu“. (Ioan 3: 5). Sub „naștere din apă și Duh“ se înțelege tocmai sfântul botez și darurile însoțitoare ale harului Dumnezeesc. Fără botez nu putem intra în biserica lui Hristos — nu putem fi părtași ai vieții harice ce se descoperă creștinilor în tainele credinței (Fapt. 2: 38 Rom. 8: 9 etc.). Reiese din aceasta, că apostolii Pavel și Sila au botezat înainte de toate pe păzitorul închisorii care s'a îndreptat spre Hristos (Fapt. 16: 30-33). Diaconul Filip deasemenea a botezat cu apă pe famen chiar la începutul vieții sale creștine (Fapt. 8: 36-39). Și în timpul apostolilor nu a existat niciun caz ca să fie primit pe cineva în biserica pământească, în numărul oamenilor renăscuți, — fără botezarea cu apă. Astfel de cazuri, în general, nu au existat în biserica veche. Despre aceasta mărturisește Sf. Iustin Mucenicul, care a trăit în secolul II după Hristos. El spune: „Pe cei cari sunt de botezat îi ducem acolo unde este apă și... se spală cu apă în numele lui Dumnezeu Tatăl — al Mântuitorului și al Sfântului Duh“.

Intrebare. Dar pentru ce, în evanghelie, sub botezul Domnului s'au mai înțeles și suferințele ucenicilor pentru numele Lui (Mat. 29: 22, 23)?

Răspuns. În viața celor ce au crezut în Hristos au fost cazuri când au trebuit să moară înainte de botezul cu apă. În astfel de cazuri patimile cu sânge pentru numele lui Hristos au înlocuit pentru mucenici — botezul cu apă (comp. 1 Petr. 4: 12).

Dar aceste cazuri au fost foarte rari. Chiar apostolii nu au murit de o astfel de moarte mucenicească cu botezul sângelui. Domnul ne îndatorează să murim neapărat mucenicește pentru mântuirea noastră. Dar El osândește pe cei nebotezați, cari nu au crezut în predica apostolică și nu s'au unit cu biserica Lui (Marcu 16: 16).

Este clar, că sub botezul *obligator* nu se poate înțelege sfârșitul mucenicesc, ci trebuie să presupunem tocmai botezul *cu apă*, evanghelic.

Intrebare. Cum se săvârșește acest botez creștin?

Răspuns. Din timpuri străvechi se săvârșește prin întreita cufundare în apă (Pravila 60 a Sf. Ap.). Lucrul acesta ni-l arată chiar cuvântul botez (grecește — baptizo — înseamnă a cufunda). Apostolul Pavel aseamănă botezul cu *înmormântarea* lui Hristos (Rom. 6:4). Cu această asemuire mărturisește, că cel ce se botează trebuie să se ascundă în apă întocmai cum se ascunde un mort în pământ. Tocmai așa — cu ascunsa cufundare în apă — s'a săvârșit botezul în biserica apostolică. Despre aceasta mărturisește Tertulian, scriitor creștin din vechime. El spune: „ne cufundăm în botez nu odată, ci de trei ori, adecă de atâtea ori câte nume și persoane sunt în Sf. Treime“ (Comp. Mat. 28:19). Și numai în caz de nevoie absolută, din lipsă de apă, s'a îngăduit botezul prin stropire.

Intrebare. De ce se suflă și se scuiă, la botez?

Răspuns. Pentru a se exprima în mod văzut disprețul celui ce se botează — pentru satana și toate lucrurile lui pieritoare (Evr. 6:1) Cel ce se botează în numele lui Hristos e dator să trăiască în Dumnezeu, după poruncile evanghelice. El trebuie să fie mort pentru păcat și de neajuns ispitelor satanice. Pentru a se mărturisi din toate puterile acest lucru — se suflă și se scuiă în lături ca la însuși diavolul.

Intrebare. Pe cine a poruncit Hristos, să botezăm?

Răspuns. Pe toți cari vin la El.

Intrebare. Dar cari vin la Domnul?

Răspuns. Înainte de toate pe cei cari personal cred în Evanghelie (Marc. 16:16); pe urmă — pe copii lor (Marc. 10:14) de toate vârstele.

Intrebare. De unde reiese, că trebuie să botezăm pe copii — pe prunci?

Răspuns. Fste necesar să-i botezăm — mai întâi — fiindcă chiar Domnul cheamă pe copii la sine (Luca 18:16. Fără „renașterea spirituală“ prin botez, nu pot deveni copii ai bisericii Sale mântuitoare (1 Petru 1:23; comp. Ioan 3:5). In al doilea rând, după cum învață Sf. Apostol, botezul a înlocuit pentru oamenii din Noul Testament tăerea

împrejur din V. Testament (Col. 2:11, 12). In Vechiul Testament, pruncii erau tăiați împrejur. In al treilea rând, Apostolul Pavel numește pe creștini copii „sfinți“ (1 Cor. 7:14), adecă altoiți pe rădăcina cea sfântă — Hristos (Rom. 11:16). Fără botez însă, în Noul Testament, niciun fel de oameni nu se numește „sfinți“ întru cât aceștia nu au fost îmbrăcați — în mod haric — în Hristos (Galat. 3:17).

Urmează de aci, că e necesar să se boteze pruncii așa precum au fost botezați din timpurile apostolice, lucru despre care, încă din sec. III după Hristos (252), au mărturisit părinții la soborul din Cartagena în frunte cu președintele — Sf. Ciprian.

Intrebare. Nu există oare mărturii și mai vechi despre aceea că într'adevăr, în biserica creștină, au botezat pe prunci din timpurile apostolice?

Răspuns. Astfel de mărturii sunt. Pot fi văzute în inscripțiile de pe mormintele din catacombe. In acestea „pruncul“ este numit „creștin“ adecă botezat în Hristos. Mai pe urmă — privitor la botezul pruncilor din timpurile apostolice mărturisește Origen, un bărbat — mare învățat — din vechimea creștină, zicând: Biserica a primit tradiția dela Apostoli ca să botezăm pe prunci“.

Intrebare. Dar nu putem socoti pe copiii creștini „sfinți“ și fără botez, deoarece sângele lui Hristos a curățit pe părinții lor de păcatul strămoșesc. (1 Ioan 1:7. Evr. 9:14 etc)?

Răspuns. Nu putem. Cu sângele lui Hristos toți oamenii s'au împăcat cu Dumnezeu (2 Cor. 5:19); au încetat de a mai fi înaintea Lui „fii ai mâniei“ (Ef. 2:3), înstreinați de viața lui Dumnezeu (Col. 1:21). Dar din cauza neputințelor și ispitelor deavolești (1 Petru 5:8-9), nu au pierdut puțința de a păcătui și după patimile Domnului Nostru. Din această pricină copiii lor, născuți din poftă trupească (Ioan 1:13) poartă în firea lor pecetea necurăției (Iov. 14:4) și se numesc — în Scriptură — deadreptul: „necurați“, (1 Cor. 7:14). Din această pricină, pentru ca oamenii să fie renăscuți și altoiți pe măslinul cel bun — Hristos, este necesar ca toți să fie botezați (Ioan. 3:5 și Rom. 11:16-18). De altfel, fără botez vom rămâne lipsiți de har și neputincioși pentru creșterea lor duhovnicească (Ioan 1:9-12 comp. Fapt. 16:30-33).

Intrebare. Dar cum se poate să botezăm pe prunci când aceștia nu au credință *personală*?

Răspuns. Tot așa după cum a fost posibil, în vechime să-i tae împrejur la intrarea lor în legătură cu Dumnezeu (Fac. 17:10-14). Pruncii au un suflet *viu*, capabil să primească darurile Sf. Duh (Luca 1:44). Mărturisirea credinței o fac „nașii” — garanții — pentru prunc (Marc. 10:14 comp. 2:4-5).

Ei făgăduesc lui Dumnezeu, să crească pe copii în ascultare față de credința evanghelică.

Intrebare. „Garanții” pruncilor sau nașii au apărut ei de mult în biserica lui Hristos?

Răspuns. Din cele mai vechi timpuri creștine. Despre ei vorbește Tertulian în sec. II., după nașterea lui Hristos.

Traducere de Pr. ST. IIIESCU,
Misionar.

REDESCHIDERE A

Bisericii filiale din parohia Petroșița I, Județul Dâmbovița.

În ziua de 30 Decembrie anul 1928, s'a redeschis biserica filială din parohia Petroșița I, după o reparație radicală ce i s'a făcut, ridicându-se cheltuelile la suma de opt sute de mii de lei.

Această redeschidere, fiind pusă în legătură și cu cercul pastoral «Fieni», s'a transformat într'o măreață sărbătoare.

Încă dela începutul vecerniei, săvârșită de P. C. Protopop, D. N. Popescu, însoțit de alți 6 preoți, credincioșii vin pâlcuri, pâlcuri, astfel că la sfințirea artoselor, biserica, frumos împodobită, este plină de lume. Către ora 7 seara, când sosește trenul dela București, au pornit întru întâmpinarea P. S. Tit Sîmedrea și a P. C. Preot Dr. Nicolae Popescu, profesor universitar și membru al Academiei Române, o parte dintre preoții prezenți, precum și o mulțime de credincioși cu domnul Primar în frunte, cu membrii consiliului comunal și domnul Pretor al plășii Pucioasa.

Nu-ți venea a crede, dar, ca în veacurile primare, se trăiau aceleași clipe de simțire creștinească. Prin întuneric ca în zilele de iarnă lumina roșiatică, împărăsiată din torțele de reșină aprinse și fumegânde, ținute de credincioși și întreg convoiul acela de credincioși ce pășia tăcut către biserică cu Arhiepiscopul în frunte, întru întâmpinarea căruia ieșiseră, îți dădea impresia primilor viețuitori după legea lui Hristos, care se îndreptau către catacombe și subterane.

După terminarea privigherii părintele protopop citește în auzul celor de față cartea metropolitană, prin care se arată mulțumirea ce o simte cei din fruntea bisericii pentru astfel de strădării, ca reparări, înfrumusețări și zidiri de biserică, arătându-se convingerea că prea bunul Dumnezeu va răsplăti aceste fapte bune cu darurile sale cele bogate.

Întuneric, adunare de popor creștin, lumini de torțe ce deschid cale Arhiepiscopului, liniște, dispariția în sânul bisericii, iată icoana aducătoare aminte de vremea

când cei dintâi creștini se făceau nevăzuți în catacombele subpământene,

Dimineața zilei de 30 Decembrie — Duminică — zi mohorâtă, cu bură de ploaie, a deșteptat la rugăciune multă suflare de aci și de prin prejur. Preoții din cerc și din alte parohii depărtate oa: Podul-Rizii, Șotânga, Pietrari, Moaga și altele, la ora 9 a. m. în jurul P. S. Arhiepiscop Tit Sîmedrea au asistat la sfințirea bisericii *din sus* reparată cu grija proprietarului de aci Iosif Grigorescu, a fiilor săi, a enoriașilor și a preotului G. Simionescu.

E bine să se știe, că în această parohie mai este o biserică. Veche e ea, că-i dela 1767, zidită de Negoita Fussea, dar și mândră prin frumusețea picturii. A fost cercetată adeseori de membrii familiei regale, începând cu regina Elisabeta, de d-nul prof. Iorga ș. a.

Dupăce biserica a fost ocilită și stropită cu sf. aghiazmă, clerul și poporul intră în lăuntru în cântecul imnului „Deschideți mari”. P. S. Tit citește rugăciunea rândului.

Sf. Liturghie a fost oficiată cu podoaba slujbei cu arhiepiscop și diaconi, slujbă neobișnuită la sate și neînchipuit de înălțătoare nu numai pentru popor dar chiar pentru cler. Decum s'a început sf. liturghie, biserica deși spațioasă, s'a umplut numai decât cu atâta lume, încât a fost peste puțință să mai intre cineva înăuntru, lăsând în chipul acesta afară în ploaie și vreme de iarnă, atâți creștini cât ar mai fi trebuit încă 2-3 bisericilor la fel spre a-i putea cuprinde. Ba chiar slujitorii au fost strâmtorați în mișcările lor de puținul loc ce le rămăsese pentru asta. Cu toate acestea liniștea a fost potrivită cu sfințenia locului și a clipelor prin care trecea. Poporul de afară cu răbdare, fără murmur a îndurat greutatea vremii, pânăce slujba s'a sfârșit și P. S. Tit ieșind bineovinteză cu arhiepiscopă blagoslovenie.

Păr. Simionescu — în câteva cuvinte arată starea de ruină ce începuse a se oploși în biserică — ctitorie a familiei Grigorescu. Desvăluie grija ce a preocupat întotdeauna pe bătrânul Iosif Grigorescu de a o vedea reparată și dată în bune condițiuni de a fi de folos poporului drept măritor ce o înconjoară. Nu trece cu vederea nici pe credincioșii care au ajutat cu ce au putut pentru desăvârșirea lucrării. Mulțumit că această lucrare s'a înfăptuit în timpul păstoriei sale, roagă pe Dumnezeu să dea toate cele bune tuturor ostenitorilor cari au ajutat la podoaba casei lui Dumnezeu.

P. S. Tit Simedrea rostește predica ocazională în toate podoabele arhieresti în ușa altarului. Lucru rar — văzut la decenii prin părțile noastre și tocmai pentru asta — poate — fiecare vorbă îi era sorbită, fiecare mișcare cercetată, mlădierea vocii, tot, tot era socotit. Vorbiă Arhierul.

Omul păcătuind, a fost trimis Mântuitorul să-l ridice din starea aceasta și să-l împace cu Dumnezeu. Mântuitorul, în propovăduirea învățaturii sale, n'a scris nimic, ci toată rânduiala, cuvântul Său, le-a dat Apostolilor, iar aceștia, la rândul lor le-a încredințat preoților — slujitorii de azi ai bisericii. Ei, cari au auzit și cărora le-a fost predat Cuvântul — a spus cu glas mare și'n taină — au întemeiat biserica.

Oricine — azi — dacă nu vorbește în numele bisericii, nu vine să vorbească de cât ca un găngav.

Biserica este o asociație văzută a tuturor credincioșilor cari participă la toate oficiile, având în frunte preoția. Dreptul de a învăța în biserică este încredințat numai preoților. Biserica este împărțită în două: învățătoare — preoția și ascultătoare, toți cei intrați prin botez. Aceasta este învățătura adevărată, moștenită până azi dela Apostoli, prin Tradiție. Cei ce vin din lături, dintre străini și caută să deschidă Evangelia fără să aibă împuternicirea sunt furi și tâlhari.

Această învățătură — Apostolul Pavel spune să se dea cu timp și fără timp. Cel ce se roagă în taină, cel ce se roagă în tot locul, rugăciunea îi e bine primită. Totuși de când e omenirea s'au văzut locașuri de închinare. Cu toate că datori suntem să facem rugăciunea în liniștea gospodăriilor noastre, totuși adevăratul locaș de rugăciune, adevărata catedră de învățătură e numai biserica. Orice sat își are biserica ca acolo să se roage, pentru că noi în afară de viața individuală mai trăim o viață obștească. E dorința de a locui apropiat, e trebuința sufletului. Si dacă în cele pământești se simte această nevoie, cu atât mai mult în cele sufletești. Rugăciunea mai multora e mai edificatoare, unul se roagă bine, poate fi pildă. Legătura sufletească între noi și Dumnezeu se face mai bine în rugăciunea în comun, controlându-ne reciproc. Apoi mai este și aceia că nu numai rugă-

ciunea la tronul dumnezeiesc, ci mai sunt sfintele taine care nu se pot despărți una de alta. Sfintele Taine nu se pot târâ oriunde, ci ele trebuie să stea numai la locul lor, pe sfânta masă, iar preotul e dator să le poarte cu toată sfințenia.

După înviere Mântuitorul mergând spre Emaus cu Luca și Cleopa, nu li s'a făcut cunoscut decât atunci când stând la masă, binecuvintează pâinea și vinul. El va fi cunoscut nouă sub această formă.

Un ceas pe săptămână se cuvine ca tot creștinul să stea cu sfilă în fața Mântuitorului. Deaceia își fac credincioșii bisericii, ca acolo să primească sfintele taine din mâinile preotului. E unica casă care-l face pe om să progreseze în viața sufletească. Oricine își ridică o casă fără semnele Mântuitorului este iarăși o găngăvie.

Iată pentru ce e mare jertfa celor ce pun la îndemână credincioșilor casa unde ei pot sta în fața Mântuitorului. Acolo unde este biserică, preot, pe drept se poate zice că Mântuitorul e în mijlocul lor. Aceste lucruri nu se fac spre laudă ci li se cade respect pios. Această operă vorbește de omul și oamenii cari au înălțat-o.

Acum după ce s'a înfăptuit acest lucru — chiar cu jertfe — și'n felul cum l-a dat fiecare, e o dovadă de felul cum s'a dat și arată sufletul curat cu care s'a dat și această inimă curată, curată să rămâie pentru totdeauna. Biserica aceasta să fie ușă deschisă unde să veniți să spuneți necazurile și să cereți mângâiere, să vă împărtășiți, să aduceți copiii jertfă, tineri, femei și bărbați să vie aci pentru un ceas după manca de toate zilele.

Părintele protopop Dem. Popescu recunoscând partea de muncă pe ogorul bisericesc a păr. G. Simionescu, recomandându-l Sf. Mitropolii pentru o recompensă, aceasta i-a dat dreptul de a purta brâu albastru. Ii citește cartea Mitropolitană, îl felicită, iar corul îi cântă „mulți ani trăiască!“ Int'o însuflețire înălțătoare și duioasă, cântându-se „Pre Stăpânul“ serviciul divin s'a sfârșit.

P. S. Tit iese alături de Păr. Dr. Nicolae Popescu, părinții protopopi și euc. preoți, blagoslovind obștea creștinească din biserică și cea de afară care însăfârșit mulțumită o'a văzut pe prea sfințitul, răsuflă ușurată.

În corpore merg toți la casa ctitorului principal: Iosif Grigorescu care din pricină de boală, n'a putut lua parte la Sf. slujbă. I-au adus mulțumiri și laude pentru frumoasa faptă creștinească ce a făcut, la care dânsul, pătruns până la lacrimi, răspunde că nimic nu i se poate atribui d-lui ci dacă s'a făcut ceva, Dumnezeu și Maiea Domnului a făcut și nu eu ci un frate al meu care a plecat (a murit) mai de mult și mi-a lăsat această îndatorire. „Câtă modestie!!!

Se servește masa în școală. Fetele și soțiile ctitorilor

servesc cu îndemânare și bună voință mâncări gustase și alese.

Au fost și cuvântări în care s'au proslăvit ctitorii și enoriașii cu preotul lor. Dl Prefect de Dâmbovița, N. Rosnovanu, printre alte mărturisiri ce face cu acest prilej declară că din partea prefecturii de Dâmbovița, asociația preoțească „Clerul Dâmboviței“ va primi acest au o danie de 100.000 lei iar consiliile comunale

sunt obligate să treacă în bugetele lor sume necesare bisericilor locale. I se aduce călduroase mulțumiri.

Prea Sfințite Stăpâne, iar veniți printre noi ca să mai trăim clipe și zile de adevărată simțire creștinească, așa cum le-am simțit și trăit — cler și popor, în zilele de 29 și 30 Noembrie 1928.

Profopop DEM. N. POPESCU
Târgoviște

MIȘCAREA ÎN CLER

NUMIRI, DEMISII, TRANSFERĂRI, DECESE, PREOȚI. — 1—15 Februarie a. c.

1. Pr. Luca Tomescu, nou hirotonit, se recunoaște în statele parohiei Balta Doamnei jud. Prahova-Ploiești, pe data de 1 Ianuarie a. c.

2. Pr. Dumitru Iliescu, nou hirotonit, se recunoaște pe data de 1 Ianuarie a. c., în statele parohiei Oltenița rurală, jud. Ilfov circ. II.

3. Preotul Ștefan Păduraru, nou hirotonit, se recunoaște în statele parohiei Pietroșani jud. Mușcel circ. I., pe data de 1 Noembrie 1928.

4. Pr. Teodor Constantinescu, nou hirotonit, se recunoaște pe data de 1 Decembrie 1928, în statele parohiei Adormirea din Urlați-Prahova.

5. Pr. I. Serafimescu, parohul parohiei Poenăreii-Corbi, demisionând pe data de 15 Februarie a. c., se șterge din state.

6. Pr. Gh. Popescu dela parohia Moțăeni jud. Dâmbovița circ. I. demisionând din postul de paroh pe data de 1 Martie a. c. se șterge din state.

Cons. referinț, EUGEN B. RBULESCU.

NUMIRI, DEMISII, DECESE, TRANSFERĂRI, CÂNTĂREȚI, PARCLISERI, 1—15 Februarie a. c.

1. D. Ștefănescu, se numește pe data de 1 Ianuarie a. c. cântăreț în parohia Sf. Ilie-Gorgani din circ. I, a Capitalei în locul lui Const. Ștefănescu, demisionat la 31 Decembrie 1928.

2. Ioan A. Novac, se numește cântăreț la parohia Sf. Alexandru, Alexandria jud. Teleorman pe data de 1 Februarie a. c., în locul lui Vasile A. Gurban, titular demisio-

nat pe aceeași dată.

3. Victor Damian se numește pe data de 1 Februarie a. c., dirijor de cor la bis. Sf. Ștefan Cuibu cu Barză, din Capitală, în locul lui C. Roman demisionat pe aceeași dată.

4. Ilie D. Stoia se numește pe data de 1 Ianuarie a. c., paracliser la parohia Maica-Precista din Ploiești în locul lui Gh. Budeșcu, demisionat pe data de 1 Noembrie a. c.

5. Const. N. Botia se numește pe data de 1 Ianuarie a. c. cântăreț la parohia Vulcana Pandele-Dâmbovița circ. I., în locul lui D. Suțu decedat la 8 Martie 1928.

6. Gh. M. Codreanu se numește pe data de 1 Ianuarie a. c., cântăreț la parohia Vișinești-Dâmbovița I, în locul lui Ioan St. Mălureanu, titular decedat la 4 Decembrie 1928.

7. Ștefan Stoicescu, se numește pe data de 1 Ianuarie a. c., dirijor la biserica Sf. Ilie Hanul Colței (Kalinderu), din circ. I a Capitalei, în locul lui Gh. Niculescu demisionat pe aceeași dată.

8. Mihalache I. Pița, se numește cântăreț pe data de 1 Ianuarie a. c., la parohia Boldești jud. Prahova circ. I, în locul lui I. Al. Teodorescu, demisionat la 1 Iunie 1928.

9. Preot Ioan se transferă pe data de 15 Ianuarie 1929, în calitate de cântăreț dela bis. Lucaci la parohia Olari din Capitală, în locul lui Ștefan Dobrescu care a părăsit slujba pe data de 1 Decembrie 1928.

10. G. V. Didicescu se numește pe data de 1 Ianuarie a. c., cântăreț la parohia Flămânda din Capitală circ. III, în locul lui Gh. Racoveanu, demisionat pe aceeași dată.

11. Florea Constantinescu, se numește cântăreț și Serpe Matei paracliser, ambii

la biserica Sfinți pe data de 1 Februarie 1929.

12. T. Totolici, cântăreț la parohia Precupeții-Vechi din circ. I, a Capitalei, demisionând pe data de 1 Februarie a. c., se șterge din state iar în locu-i se avansează cântăreț II, V. Bradea și în locul devenit vacant se numește pe aceeași dată d. P. Vălcescu.

13. Marin Basarabescu, se numește pe data de 1 Februarie a. c., cântăreț la parohia Spătărei jud. Teleorman circ. I, în locul lui Ștefan Jianu îndepărtat din slujbă din 1927.

14. Petre Balaban se numește cântăreț pe data de 1 Ianuarie cor. la parohia Zlătari din Capitală în locul lui I. Băncilă demisionat pe aceeași dată

15. Cântărețul N. T. Popescu dela parohia Nedelea jud. Prahova circ. II demisionat pe data de 1 Ianuarie a. c., se șterge din state.

16 Cântărețul Petre Stan dela parohia Sf. Treime-Smârda Giurgiu, decedat la 25 Ianuarie a. c., se șterge din state.

17. Cântărețul D. Gh. Vasilescu dela Frasinu jud. Dâmbovița circ. III, demisionând pe data de 1 Februarie a. c., se șterge din state.

18. Sandu Ionică se numește pe data de 1 Februarie a. c., la noua parohie Drăgăneasca, Ilfov circ. I.

19. Const. Tudorache se numește cântăreț pe data de 1 Ianuarie a. c., la parohia Sf. Ioan jud. Prahova circ. IV, în locul lui Constantin Buzea care a părăsit serviciul la 26 Decembrie 1928.

20. Ioan Gh. Dumitrescu, se numește cântăreț la parohia Surani, Prahova circ. IV, pe data de 1 Oct. a. c. în locul lui Vasile Heroiu plecat din 1924.

Cons. referent, EUGEN BĂRBULESCU.

Pe ziua de 24 Februarie a. c. în parohia Gorganu de jos a avut loc ședința cercului pastoral în combinație cu cercul învățătoresc.

Serviciul divin oficiat în salon; predica s'a rostit de președintele cercului I. Voinescu în legătura cu evanghelia slăbănogului Apoi parastas pentru eroi.

La masa s'a făcut o subscripție pentru învățătorul bolnav Neacșu, adunându-se 1050 lei.

La ședința publică au vorbit: învățătorul

Truica, despre „Purtarea soților“, învățătorul Mușat despre „Credință“, iar a treia conferință a fost rostită de Păr. Ioan P. Voinescu despre „Necazurile și suferințele zilei“ provenind din cauza noastră. Aci vorbește despre lux, băutură, joc de cărți, cari se obișnuiesc în acest timp de iarnă, când ar trebui să fie vreme de reculegere și mântuire sufletească fiind postul păresimilor. Intre vorbiri au fost recitări, coruri și câteva dansuri naționale, executate de elevii școlii.

NUMIRI, DEMISII, TRANSFERĂRI DECESE. — 1 Februarie 1 Martie a. c.

1. Pr. Stelian Dobrescu, nou hirotont, se recunoaște în statele parohiei Colibași jud. Dâmbovița circ. I.

2. Pr. Mihail Plătăreanu, de la parohia Plătărești, decedat la 17 Februarie a. c., se șterge din statele parohiei Plătărești Ilfov.

3. Pr. I. Serafimescu de la parohia Poenari-Corbi jud. Mușcel circ. I, demisionat pe data de 15 Februarie a. c., se șterge din state.

4. Pr. Ioan Scurtu, parohul parohiei Vițichești-Călinești jud. Mușcel circ. II, încetând din viață în ziua de 1 Martie a. c., se șterge din state.

Cons. referent, Pr. EUGEN BĂRBULESCU.

NUMIRI, DEMISII, TRANSFERĂRI DECESE, DESTITUIRI, CÂNTĂREȚI. — 15 Februarie 1 Martie 1929, a. c.

1. Marin N. Popescu se numește pe data de 1 Noembrie 1928, cântăreț la parohia Năsturelu jud. Teleorman circ. III în locul vacant din 1921.

2. Marin D. Toader se numește pe data de 1 Martie a. c., cântăreț la nou înființata parohie Florica jud. Teleorman circ. I.

3. Ioan Tretiac se numește paracliser pe data de 1 Ianuarie a. c., la Biserica Curtea Veche, parohia Sf. Nicolae Șelari.

Albu Alex. se numește pe data de 1 Februarie a. c., cântăreț la parohia Sf. Nicolae Șelari, în locul lui Ilie Căltuț, numit la 1 Ianuarie a. c., protopsalt la Sf. Patriarhie.

5. Nicolae T. Popa se numește pe data de 1 Februarie a. c., cântăreț la parohia Podurizi, jud. Dâmbovița circ. III, în locul lui Ioniță Dima, decedat la 8 Ianuarie a. c.

J. Dumitru Gh. Vasilescu cântăreț la parohia Frasinu jud. Dâmbovița circ. III, demisionând pe data de 1 Februarie a. c., se șterge din state.

7. Anastase I. Brătescu se numește pe data de 1 Martie a. c., cântăreț la parohia Negreni-de-jos jud. Vlașca circ. III, în locul lui Mihail N. Popescu, transferat din 1926 la nou înființata parohie Negreni-de-sus.

8. Ioan Stere, cântăreț la parohia Chioj-deanca jud. Prahova circ. III, demisionând pe data de 1 Ianuarie a. c., se șterge din state.

9. Cântărețul Anastase Marinescu de la parohia Ciolănești-Deal II, demisionând pe data de 1 Ianuarie a. c., se șterge din state.

10. Ioan St. Peța se numește pe data de 1 Ianuarie a. c., cântăreț la parohia Vânători jud. Teleorman circ. I., în locul lui Miltiade D. Oprescu, transferat pe data de 1 Iunie 1928 în aceeași calitate la Alexandria.

11. Paraschiv I. Chiru, se numește pe data de 1 Ianuarie a. c., paracliser la parohia Nicuț

jud. Mușcel circ. I., în locul lui Dumitru Manole zăbavă, care a părăsit postul pe aceeași dată.

12. Ilie M. Toița cântăreț parohia Stoborăști jud. Teleorman circ. II, se îndepărtează din slujbă pe data de 18 Decembrie 1928.

13. Stoica Constantinescu se numește pe data de 1 Ianuarie a. c., cântăreț la Parohia Malamucu jud. Prahova circ. I., nou înființată.

14. Vasile Tudoran se numește pe data de 1 Ianuarie a. c., la parohia Talea jud. Prahova circ. II., în locul lui Ioachim Popescu, demisionat pe aceeași dată.

15. Const. Bădănoiu se numește la 1 Ianuarie a. c., cântăreț la parohia Crevenicu-Mare jud. Vlașca circ. II., în locul lui Dumitru Stănulescu, demisionat pe aceeași dată.

Cons. referent, Pr. EUGEN BARBULESCU

C R O N I C A I N T E R N Ă

Duminică 10 Martie a. c., la biserica Sf. Ilie Rahova din Capitală, a avut loc hirotonia în preot a Diaconul Alex. Constantinescu deservent la acea biserică.

Serviciul religios a fost oficiat de Prea Sfințitul Tit Târgovișteanu, Vicarul Arhiepiscopiei Bucureștiului, ajutat de 4 preoți: Protopopul Traian Vintilescu, Pr. Manea Popescu, Referentul Cultural al Arhiepiscopiei, Preotul Stelian Iliescu, Misionar Eparhial, Pr. Popescu Făurei dela biserica Sf. Ilie și Arhidiaconul Antonie de la Sf. Mitropolie. A participat un public numeros. Pe cât de înălțătoare și de frumoasă a fost slujba bisericească, tot pe atât de însemnate și de bogate în învățături alese au fost cuvântările rostite. Deoparte un Vlădică care îndeamnă pe noul său suflător „Să nu cadă în ispită“, să fie gata să se sacrifice pentru binele turmei cuvântătoare; de altă parte un tânăr preot care făgăduiește solemn în fața lui Dumnezeu și a oamenilor, că va întrebuița toată partea bună din sufletul său pentru binele păstoriților și prestigiul bisericii noastre strămoșești. S.

Dela Collège St. Basile Strasbourg-France

Studentii colegiului Sfântul Vasile din Strasbourg, trimiși pentru complectarea studiilor teologice de către Ștăpânul și Inalt Prea Sfințitul Patriarh, au primit cele necesare pentru săvârșirea Sfintei Liturghii.— O cameră bine amena-

țată și pusă la dispoziție prin stăruința Directorului și Superiorului Casei Monseigneurul Dib servește de capelă și unde zilnic studenții au fericirea de a intra spre a saluta sfintele, lucru atât de necesar în viața de preparare pentru apostolul de mâine.

Studenții roagă pe Inaltul lor Ștăpân, cât și pe cei ce s'au oboșit cu procurarea și trimiterea lor, să primească mulțumirele și asigurarea, că pe aceste meleaguri vor căuta să dobândească tot ceace este bun pentru apărarea sfintei noastre biserici.

Pr. ALEX. GH. POPESCU

Și anul acesta Duminica Ortodoxiei, ziua măreață de redeșteptare a conștiinței religioase și de ce a putut să facă femeia româncă, când a fost rănită în credința ei strămoșească de veșnicii turburători și dușmani ai ortodoxismului, a fost sărbătorită cu tot fastul cuvenit în Târgoviște.

În Duminica de 17 Februarie filiala societății ortodoxe locale și-a serbat patronul său la biserica „Lemnului“ unde serviciul a fost oficiat de Vice-Președintele ei, cu econom N. Popescu-Țâța, răspunsurile fiind date de corul societății „Cântarea României“ iar predica rostită de părintele diacon Penescu.

Preșidinta societății D-ra Venera Popescu, instituitoare, după ce face darea de seamă, in-

sistă asupra scopului ce-l urmărește societatea; Educarea inimei prin învățăturile creștine ortodoxe. Adresându-se mamelor de față accentuază, că în familie se plămădesc cele d'ântâlu sentimente religioase și deci mama este chemată cea d'ântâlu să-și crească copiii în religia strămoșească, sub scutul căreia a crescut și s'a apărat românismul.

S'a împărțit apoi premii în cărți, icoițe și bani elevilor și elevelor cari s'au distins la studiul religiei, atât la clasele primare, cât și la școala normală de băeți, liceul de băeți și fete și liceul monastirea Dealului.

Au donat și sume de bani pentru aceste premii: Prefectura, Societatea, cucernicii preoți N. Popescu-Mitropolia, N. Gr. Aramă-Sf. Vineri, C. Nițescu Șt. Gh., Gh. Brănișteanu Crețulescu, d-nii Atanasiu Poenaru, Săndulescu, Chercea Ciornei, Dumitrescu, Pohrib precum și doamnele: Venera Popescu, Rătescu, Minculescu, etc,

Cu puțin, dar cu tragere de inimă se câștigă mult.

Laudă și cinste conducătorilor.

Dezideratele formulate de Conferință Misionarilor, ținută în toamna anului 1928, la Arad.

Să se înființeze Asociațiile tineretului Sf. Gheorghie ca în Mitropolia Ardealului.

2. În cadrele asociațiilor să se țină lecții cathechetice pentru a crește pe tineri în duh misionar și a le desvolta dragostea pentru lectura Sf. Scripturi.

3. Tineretul din școlile secundare însă să se grupeze în aceste societăți.

4. Să se facă pelerinagii la centru Eparhiei, la Catedrale, cu tinerii acestor societăți.

5. Să se înființeze școli Duminicale în toate Eparhiile.

6. Mănăstirile să fie centre de atracție religioasă pentru tineret.

7. În fiecare parohie să se înființeze comitete culturale, cari să îngrijească, de bibliotecile parohiale și să organizeze șezători culturale de cuprins artistic-moralizator, precum se prevede în art. 52 lit. f. g. din statutul bisericesc.

8. Să se înființeze comitete moralizatoare în parohii pentru a lupta împotriva viciilor și pentru organizarea carității creștine, cum se prevede în art. 52 lit. c, d. și l din statut;

9. Să se imprime Biblia pentru popor cât mai curând;

10. Preotul misionar eparhial după putință să nu aibă și altă ocupație;

11. În calendarele eparhiale să se publice material de conținut religios moral;

12. Să se organizeze colportaj în fiecare eparhie.

13. Să se înființeze coruri în parohii;

14. Să se întrebuițeze cinematografe;

15. Societăți de binefacere în parohii;

16. Societăți de temperanță în parohii împotriva desfrâului și beției;

17. Să fie sprijinită presa bună pentru popor, cum este foaia preotului Trifa din Sibiu;

18. Preotul să catechizeze în fiecare școală iar nu învățătorul;

19. Să se inspecteze învățământul religios;

20. Să se împartă icoane și cruciulițe parohiilor vacante;

21. Să se completeze parohiile vacante.

22. Școală pentru misionari laici;

Grupa II-a.

Propagandă antisectară.

23. Centrele noastre să fie observate de trimiși ai preotului local;

24. Misionarul eparhial să adune poporul din parohiile contaminate și să-i explice primejdia sectarismului;

25. Să se editeze o foaie antisectară a întregii Biserici;

26. Broșuri de contrapropagandă gratuite împărțite de misionari;

27. Lămurirea celor rătăciți prin aplicarea pastorației individuale;

28. Lămurirea sectarului în fața mai multor preoți și a rudeniilor;

29. Credincioșii să fie sfătuiți a nu citi broșuri sectare;

30. Denunțarea de autorități a sectarilor care batjocoresc Biserica și clerul;

31. Oprirea sectarilor de a se înmormânta în cimitire Ortodoxe;

32. Să se arate faptele imorale ale sectarilor prin broșuri;

33. Să se înființeze cercuri misionare pentru combaterea sectelor în parohiile contaminate cum prevede art. 52 lit. H. din statut cu concursul mirenilor;

34. Misionarul eparhial va instrui în lupta antisectară pe preoții din satele contaminate;

35. Sectologia să fie studiată obligator la fie care școală teologică;

Fiecare Eparhie să intervină la Ministerul Cultelor ori de câte ori nu se respectă legile și normele în vigoare de către sectanți.

În anul acesta conferința misionarilor se va

ține în Chișinău sub Președenția I. P. S, Arhiepiscop Gurie.

În ședința sa dela 23 Februarie a. c., Sfântul Sinod a hotărât ca pe lângă propaganda anticatolică obișnuită dusă de preoțimea noastră, întâia Duminică din luna Iunie să fie zi de propagandă pentru temperanță și combatere a alcoolismului. S'a luat dispozițiunea ca în ziua aceea în toate bisericile să se țină predici și să se organizeze după posibilitățile locale, festivități, în cadrul cărora să fie preamărită virtutea temperanței și să fie arătate efectele înfricoșatei patimi a beției.

Pentru documentare preoții pot să folosească articolul de fond publicat în „Apostolul” dela 1 Noembrie 1927, în care se pot găsi date asupra

pericolului alcoolismului și în deosebi broșura I. P. S. Patriarh „Impotriva Alcoolismului”, care se găsește la Institutul Biblic al Bisericii ortodoxe române.

Pe lângă secția Culturală a Consiliului Central al bisericii ortodoxe române, a luat ființă o bibliotecă centrală al cărei scop este de a aduna toate publicațiile periodice și toate lucrările ce apar în domeniul vieții religioase.

Intrucât acest plan e de o covârșitoare importanță pentru cunoașterea reală a vieții bisericești, ca orice preot, care tipărește o lucrare cu conținut religios sau privind administrația bisericească, să înainteze un exemplar și Consiliului Central.

C R O N I C A E X T E R N A

DIN BISERICA BULGARĂ

— *„Enciclopedie preveduitoare”*. E vorba de lucrarea vastă și deosebit de importantă a protoereului rus *Diacenko*. A fost intitulată „enciclopedie predicatorie” sau „preveduitoare” (e acelaș lucru), și e întemeiată pe pricipiul ca, fiecărei litere din alfabet, care inițiază un cuvânt, o idee, o învățătură morală sau o dogmă din Sf. Scriptură, să-i corespundă în enciclopedia aceasta, o predică cu toate gândurile-i călăuzitoare, citatele și argumentele determinate. De pildă: un preot sau oricine altcineva are de vorbit într'o Duminică sau cu alt prilej, să zicem: „despre Împărăția lui Dumnezeu”; „judecata viitoare” sau despre „căsătoria și biserica”. N'are decât să deschidă această opera enciclopedică la literile inițiale, căutând cuvintele respective, (O Țarstviu Bojiem; Brak i Țercov) etc. etc., și predica va fi nu numai complectă și studiată temeinic, dar în acelaș timp nici nu va implica acea trudă depri-mantă, care de cele mai multe ori precede și încoronează activitatea predicatorială a preoților printr'un „dolce farniente” pastoral.

Di Hr. Popoff, secretarul Sf. Sinod bulgar, și-a luat sarcina traducerii și tipăririi ei și pentru folosința proșimii bulgare. Până acum, au apărut 30 coale fond mare. Intreaga carte, va apare îndată după sfintele sărbători ale Invierii Domnului.

În ceea ce privește pe noi, subscriitorul acestor rânduri își va lua aceeaș osteneală în scurtă vreme. Trebuința unei astfel de „enciclopedii predicatoriale” — ortodoxe, e simțtă și goalul acesta fi-va împlinit curând.

— *Numărul preoților și al diaconilor cu enorii din Bulgaria*. Conform prevederilor bugetare ale Statului, pe anul 1929—1930, numărul preoților și diaconilor pe eparhii e următorul: Ep. Varnei și Prevslovskăi — 132 preoți și 2 diaconi; Ep. Vidinului — 187; Ep. Vrața — 182 preoți și 2 diaconi; Eparhia Dorostolska și Cervenka — 112 preoți și 1 diacon; Ep. Lovcenska — 116 preoți; Ep. Nevrokopska — 130; Ep. Plovdiv (Flipiopoli) — 337 preoți și 1 diacon; Ep. Slivenska — 184; Ep. Stora-Zagora — 192 Ep. Sofiei — 384 preoți și 1 diacon; iar în Ep. Târnovei — 325 preoți,

În total, Biserica Bulgară numără deci în buget 2281 de preoți și 7 diaconi de enorii.

— *Anuarul facultății de Teologie din Sofia*. E în sistemul de organizare al universității din Sofia, ca fiecare facultate componentă să-și tipărească la sfârșit de an «godîșnicul» respectiv. La el sunt obligați să contribuie toți profesorii unei facultăți, publicându-și aci ultimele studii de specialitate. Astfel, în anuarul facultății istorico-filologice de pe anii 1919—1920, găsim un foarte documentat studiu asupra «influențelor lingvistice dintre bulgari și români. El e datorit prof. B. Țoneff și ocupă 158 pagini format mare.

Facultatea de teologie din Sofia, se află acum la al cincilea ei anuar. Numără exact stătea arme câți ani numără dela înființarea ei. Cel de care amintim aci, încadrează anii 1927—1928, are 329 pagini în format 4 și costă 210 leva.

La alcătuirea lui, au lucrat șase profesori dela această facultate: N. N. Giubokowski, G. St.

Pașeff, M. Posnov, protopresbiterul G. Șavlescki, Hr. Ghiauroff și protopr. Șt. Țancoff.

Din cel dintâi, N. N. *Glubocowski*, exegetul rus cu renume depărtat, am avut prilejul să-i citim un articol în „Biserica Ortodoxă Română”, tradus de Pr. St. Iliescu; iar mai în urmă altul în revista «Lagos». În anuarul de față, Dsa se ocupă de „Cristos și Creștinii”. Cu competența-i indiscutabilă, într'un cadru larg și sistematic, analizează exegetic — în 16 pag. — vers. 1—4 din cap. 2 al Epistolei către Evrei.

DI. Hr. Ghiauroff, cată să stabilească în pag. 13—19, sensul adevărat al uneia din cele mai greu de tălmăcit pilde ale Mântuitorului: parabola despre iconomul nedrept. (Luca de 16, 1—13),

DI. G. St. Pașeff, se ocupă în pag. 97—216 de „chestiunea socială” (comunismul) în lumina învățaturii morale a Domnului Isus Cristos. Fi-rește, o problemă de actualitate, combătută cu argumente din Sf. Evanghelie de un teolog bulgar, deși în Bulgaria nu există, o astfel de problemă nefastă.

DI. M. Posnov, autorul cărții în 10 volume asupra „Gnosticismului”, semnează în acest anuar un studiu privitor la „bizantinismul în isoria bisericii creștine vechi”. G. Șavlescki se ocupă despre „însemnătatea și limitele oficiului pastoral”. În sfârșit, protopresbit. Șt. Țancoff analizează (pag. 289—328) „situația și instituirea celor mai noi biserici ortodoxe” (Polonia, Litva și Letonia). Cea mai mare e biserica ortodoxă din Polonia, care numără la 5.000.000 credincioși, are 5 eparhii și 1411 enorii.

E în tradiția acestor anuare ca, aproape întotdeauna să se facă și câte un succint rezumat în limba germană, sau franceză după fiecare studiu.

— *Intr'un număr recent* din publicațiunea religioasă „Țarcoven Vestnik”, Pr. Ic. At. P. Maggearoff, fostul superior al bisericii bulgare din București, astăzi preot slujitor la Catedrala Al. Newscky și profesor la Seminarul teologic din Sofia, face o amplă dare de seamă asupra seminariilor dela noi. Arată modul funcționării lor, numărul pe Eparhii al acestor Seminarii, totalul elevilor, studiile de învățământ laic și religios. Menționează apoi Academiiile teologice și facultățile noastre de Teologie.

— *In ultimul număr* din „Duhovna Kultura”, găsim un studiu larg, cu privire la legăturile bisericii bulgare cu celelalte biserici ortodoxe. În deosebi legăturilor ei cu biserică noastră li s'au dat întâietate și sunt arătate foarte obiectiv. *Persona Inalt Prea Sfințitului nostru Patriarh* ocupă 10—12 pagini și dela început până la

sfârșit, partea aceasta din articol e numai un omagiu cu prisosință meritate de I. Prea Sf. Sa.

În numărul viitor din „Apostolul”, vom traduce câteva pasagii din el.

Prof. Dr. M. Posnov, a dat la iveală o broșură proaspătă, în limba rusă, în care se ocupă de „Mitropolitul Antonie ca teolog-dogmatist ortodox”. Tot dsa și-a extras în broșură și critica susținută în „Duhovna Kultura” cu privire la cartea Păr. St. Țancoff „Das Orthodoxe Christentum des Ostens. Sein Wesen und seine gegenwärtige Gestalt”, carte de care s'a ocupat și Păr. I. Mihălcescu într'un număr de curând al revistei „Biserica Ortodoxă Română”.

— *Biserica Statului Român „Sf. Treime” din Sofia*, e un monument de artă picturală și sculpturală. Ai noștri o iubesc și streinii o admira. Curată, frumos înzestrată, bine întreținută — afară de câteva crăpături provocate de cutremure — cu un cor admirabil organizat; Ea face cinstea și mândria noastră între streini. E așezată în plin centru al Capitalei, unde afluența, sgomotul și mișcarea intensă a târgoveților, a lucrătorilor și a cumpărătorilor din hale, e mai mare. Nu de mult, a izbucnit un incendiu înspăimântător la o fabrică evreiască de preparate celuloidice, aflătoare în imediată apropiere de altarul și casele bisericii de deasupra coliniferului ei. Intervenția pomperilor și a autorităților a făcut ca flăcările să nu se poată întinde.

Biserica a fost asigurată cu 1.000.000 leva, deși valoarea ei actuală e poate de 8—10 ori mai mare. Ar fi o pierdere ireparabilă pentru noi, dispariția, — prin mijloace din acestea neprevăzute, — a Bisericii noastre dela Sofia, o adevărată operă de artă.

P. ANG.

PAROHII VACANTE

Se publică concurs, pentru ocuparea postului de preot paroh, la parohia Bălă-teasca-Pătroaia, în termen de 30 de zile, dela această publicație.

Parohia este formată din trei cătune, cu o populație de 106 capi de familie cu 447 suflete. Sesia parohială necompletă (5 ha.); casă parohială n'are. Indatoriri: Cele cerute de Sf. Canoane, legile și regulamentele bisericesti.

Cererile, însoțite de actele trebuitoare, se vor înainta Protoieriei II Găești.

Protoieru Pr. LAZĂR GEORGESCU

Se publică concurs, cu termen scurt de 15 zile, pentru ocuparea postului de preot ajutător creat prin bugetul comunei Ciurani jud. Prahova.

Postul este plătit cu suma de lei 40.000 lei anual, conf. legii de salarizare pentru un absolvent de seminar cu 8 clase, și sub garanția prefecturii că va fi perpetuu.

Cererile însoțite de acte se trimit oficiului Protopopesc de Urlați.

2. Se publică din nou concurs, cu termen de 15 zile, pentru ocuparea postului de preot ajutător dela parohia Sf. Treime Ghencea din capitală.

Condițiunile sunt aceleași publicate în Apostolul No. 1 dela 1 Ian. 1929.

3. Se publică concurs pentru ocuparea postului dela bis. particulară Andronache din suburbia Colentina cu termen de 15 zile dela publicare. Există o prea frumoasă biserică, clădită prin osârdia fam. Vlădoianu, care i-a lăsat un fond de întreținere și are și o casuță pentru preot.

Postul este plătit din fond propriu, prin întregire dela stat.

Se primesc numai candidați cu licența în teologie, cererile se înaintează prin oficiul protopopesc.

4. Se publică din nou vacanța parohiei Pârlita-Sărulești Ilfov cu termen de 15 zile de la apariția acestei publicații. Condițiunile sunt publicate în Apostolul No. 3 din 1 Februarie 1929.

5. Se publică din nou vacanța parohiei Plătărești Ilfov, în termen de 15 zile dela apariția în Apostolul. Condițiunile de admitere sunt aceleași din Apostolul No. 5 din 1 Martie 1929.

Consiliul Eparhial.

Se publică vacanța parohiei Vițichești Comuna Călinești pe ziua de 1 Martie a. c., prin decesul Pr. Ioan Scurtu.

Parohia are 120 familii și sesie parohială. Casă parohială nu are.

Concurenții vor înainta actele protoierei respective în termen de 30 zile dela data publicării vacanței.

Protopop, I. CERCEL

Postul de preot paroh al parohiei Măgurelele-Otetelișanu, devenind vacant prin decesul preotului Barbu Vlădescu, pe ziua de 3 Martie a. c., se publică concurs, pentru ocuparea lui în termen de o lună dela aparițiunea în «Apostolul».

Parohia are o populațiune de 300 familii, cu 2 biserici, ambele în stare bună. Are sesie parohială. Nu are casă parohială. Candidații, de preferință licențiați în Teologie, vor înainta actele la Protoierie, în termenul fixat.

Protoieriu, Icon. N. POPIAN

Inițiindu-se pe ziua de 1 Ianuarie 1929, parohia Paicu, din satele: Paicu, Principele Mihai și Fântâna Doamnei, se publică concurs pentru ocuparea ei, în termenul legal. Parohia are o populație de 480 familii. Sunt două biserici, una în Paicu și alta în Fântâna D-nei. Are casă parohială și sesia parohială legală. Afară de salariu, preotul mai beneficiază de venitul epitrahilului. Cererile cu acte, se vor adresa Ofc. protopop. Circ. III Ilfov.

Se publică concurs pentru ocuparea parohiei Ileana în termenul legal. Parohia este alcătuită din satele: Ileana Papadopol, Ileana Gherman, Călăreți și Podari cu biserici în fiecare din aceste sate. Are o populație de 340 familii. Nu are casă parohială. Are sesia parohială legală. Preotul mai beneficiază și de venitul epitrahilului. Cererile cu acte se vor adresa Protoierei Circ. III Ilfov.

Mai sunt vacante în această protoerie, parohiile:

1. Ciolpani-Țigănești cu 483 familii; Pârlita I cu 460 familii.

Protopop, Pr. I. RĂDULESCU

Se publică concurs pentru ocuparea parohiei Ciupelnița, devenită vacantă prin transferarea preotului Pantelimon Gruescu.

Parohia are 3 biserici, câte una în cele trei sate: Ciupelnița, Trestienii de jos și Sicrita, ce o formează. Două sunt în bună stare, iar cea din Sicrita ruinată.

Casă parohială nu are. Sesie parohială este: 8 1/2 ha., teren de cultură. Alte avantagii, afară de venitul epitrahilului, care se evaluează la 1000 lei lunar, nu sunt.

Parohia are în totu! 480 familii și 2100 suflete.

Cererile însoțite de actele și memoriile cerute de regulament se vor înainta Protopopiatului I Ploești în termen de 30 zile dela apariția acestei publicații.

Se menționează, că în acest Protopopiat mai este vacantă și parohia Plopeni.

Protopop, CONST. M. PETRE